

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.155 van 10 december 1997
in de zaak A. 68.922/X-6577.**

In zake : Xavier MAES,
die woonplaats kiest bij
Advocaat V. VAN ASCH,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Gouvernementstraat 20

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Xavier MAES op 14 mei 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 6 maart 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende vernietiging van de beslissing van 6 april 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij hem een (regularisatie) bouwvergunning was afgegeven voor een "bergplaats" gelegen aan de Drapstraat 121b te Nazareth, op percelen kadastraal bekend sectie F, nrs. 725t en 725v;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. MATTHYS die, loco Advocaat V. VAN ASCH, verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat verzoekers eigendom deel uitmaakt van een op 6 juni 1984 vergunde verkaveling bestaande uit 4 loten bestemd voor alleenstaande woningen; dat artikel 7 van de verkavelingsvoorschriften onder meer het volgende bepaalt: "Afzonderlijke garages en bijgebouwen kunnen opgericht worden (...) met een maximum oppervlakte van 32 m² (...). De afzonderlijke garages en bergplaatsen worden afgedekt met een plat dak en hebben een hoogte van 3 m (deksteen inbegrepen)"; dat verzoekers eigendom bestaat uit de op 13 december 1993 vergunde samenvoeging van de loten 1 en 2 van de verkaveling; dat de verkavelingsvoorschriften met betrekking tot de oprichting van afzonderlijke garages

en bijgebouwen ongewijzigd werden behouden; dat verzoeker op het achterliggende gedeelte van zijn eigendom een vrijstaand houten bijgebouw op palen in L-vorm en bestemd tot duiventil heeft opgericht, ingeplant op de loten 1 en 2; dat het bestreden besluit de regularisatie-bouwvergunning weigert voor deze constructie;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat betreft de eerste in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde, verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van "het zorgvuldigheidsbeginsel" en "de motiveringsverplichting"; dat hij dit middel uiteenzet als volgt :

"Het zorgvuldigheidsbeginsel omvat de eis tot motivering in de materiële zin én de verplichting voor het bestuur tot zorgzame feitengaring (...).

Het komt de Raad van State toe na te gaan of de bevoegde overheid voor het nemen van een beslissing is uitgegaan van juiste gegevens.

Een zorgvuldige vaststelling van de feiten die als grondslag voor een besluit dienen is onontbeerlijk : wanneer een overheidsbeslissing, in casu een Koninklijk Besluit op verkeerde gegevens berust en derhalve aangetast is door feitelijke dwaling, moet het vernietigd worden (...).

Om tot een rechtmatig besluit te komen dient de overheid derhalve volledig op de hoogte te zijn van de feiten die de beslissing kunnen beïnvloeden.

In het voorliggend geval blijkt de beslissing genomen te zijn zonder de vereiste zorgvuldigheid.

De bouwaanvraag beoogt de regularisatie van een constructie die meer dan 51 m² bedraagt.

De aangevochten beslissing stelt dat weliswaar een bijgebouw van 32 m² toegelaten is, maar dat de

samenvoeging van beide percelen niet inhoudt dat een bijgebouw 64 m² in oppervlakte kan bedragen.

De aanvraag zou dan ook inzake oppervlakte strijdig zijn met de verkavelingsvergunning, nu deze groter is dan 32 m².

Ook qua grootte en gebruikte materialen zou er een probleem bestaan in die zin dat de constructie niet in verhouding staat tot een gangbare uitbouw van een louter residentiële kavel.

Tot slot zou het hellend dak in strijd zijn met de verkavelingsvergunning nu deze een plat dak voorschrijft, en de litigieuze constructie een flauw hellend dak voorziet.

De aangevochten beslissing is niet consequent in die zin dat zij enerzijds stelt dat het hier in casu niet gaat om een bijgebouw of garage, maar anderzijds wel stelt dat de bepalingen omtrent bijgebouwen en garages wel degelijk van toepassing zijn op de litigieuze constructie.

De aangevochten beslissing laat verder uitschijnen in zijn motivering 'dat dan ook inzake bestemming onverenigbaarheid ontstaat tussen het beoogde gebruik als duiventil en de in de verkaveling toegelaten garages en bijgebouwen', dat hoe dan ook het bouwen van een duiventil onder geen enkele omstandigheden toegelaten is, nu de verkavelingsvergunning enkel garages en bijgebouwen toelaat.

Dit is een te verregaande gevolgtrekking. Het is niet omdat de verkavelingsvergunning enkel garages en bijgebouwen vermeldt dat duiventillen niet tot de mogelijkheid behoren";

Overwegende dat het bouwperceel deel uitmaakt van een verkaveling waarvoor op 6 juni 1984 de vergunning werd verleend; dat artikel 7 van de verkavelingsvoorschriften bepaalt dat "afzonderlijke garages en bijgebouwen kunnen opgericht worden (...) met een maximum oppervlakte van 32 m² (...)", en dat "de afzonderlijke garages en bergplaatsen worden afgedekt met een plat dak en (...) een hoogte (hebben) van 3 m (deksteen inbegrepen)";

Overwegende dat de samenvoeging van de loten 1 en 2 werd vergund bij besluit van 13 december 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nazareth tot wijziging van voormelde verkavelingsvergunning; dat artikel 7 van de verkavelingsvoorschriften niet werd gewijzigd;

Overwegende dat het bestreden besluit de bouwvergunning weigert op grond van onder meer de overweging "dat de opvatting van het bouwwerk, een smalle houten constructie op palen, niet de kenmerken van een gangbare tuinberging vertoont maar dat huidige aanvraag duidelijk om een duiventil gaat(,) dat artikel 7 van de verkavelingsvergunning enkel 'garages en bijgebouwen' toelaat in de tuinstrook, waarbij deze 'afzonderlijke garages en bergplaatsen worden afgedekt met een plat dak...', dat een duiventil van de gevraagde afmetingen, binnen het wettelijk residentieel kader van de verkavelingsvergunning, niet meer kan gerekend worden tot de normale tuinuitrusting in functie van de woning(,) dat dan ook inzake bestemming onverenigbaarheid ontstaat tussen het beoogde gebruik als duiventil en de in de verkaveling toegelaten garages en bijgebouwen(,) (...) dat de oorspronkelijke verkaveling per lot tot een maximale oppervlakte van 32 m² voor garages en bijgebouwen voorzag(,) dat de gewijzigde verkaveling, met de samenvoeging der loten één en twee, niet automatisch inhoudt dat de oppervlakte voor bijgebouwen op 64 m² zou komen(,) dat er in termen van de verkavelingsvergunning immers maar één enkele bouwkavel bestaat waarbij met behoud der oorspronkelijke voorschriften, zoals uitdrukkelijk gespecificeerd in de wijziging van 13 december 1993, slechts een inname van 32 m² voor garages en bergingen toegelaten blijft(,) (...) dat de aanvraag ook inzake oppervlakte strijdig is met de verkavelingsvergunning(,) (...) dat de gevraagde berging met haar flauw hellend dak, inzake dakvorm eveneens in strijd komt met de verkavelingsvergunning die een plat dak verplicht stelt";

Overwegende dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker aanvoert, het bestreden besluit niet stelt dat "het hier in casu niet gaat om een garage of bijgebouw"; dat het bestreden besluit stelt dat het

beoogde gebruik als duiventil onverenigbaar is met de in de verkaveling toegelaten garages en bijgebouwen;

Overwegende dat verzoeker de motieven van het bestreden besluit met betrekking tot de onverenigbaarheid van de aanvraag met de voorschriften van de verkavelingsvergunning, wat betreft de maximaal toegelaten oppervlakte en de dakvorm voor garages en bijgebouwen, niet betwist; dat deze motieven op het eerste gezicht volstaan om de weigering van de bouwvergunning te verantwoorden;

Overwegende dat het middel, in zoverre het voorts stelt dat "de aangevochten beslissing (...) verder (laat) uitschijnen in zijn motivering 'dat dan ook inzake bestemming onverenigbaarheid ontstaat tussen het beoogde gebruik als duiventil en de in de verkaveling toegelaten garages en bijgebouwen', dat hoe dan ook het bouwen van een duiventil onder geen enkele omstandigheid toegelaten is, nu de verkavelingsvergunning enkel garages en bijgebouwen toelaat", en dat dit "een te verregaande gevolgtrekking (is)", vermits het "niet (is) omdat de verkavelingsvergunning enkel garages en bijgebouwen vermeldt dat duiventillen niet tot de mogelijkheid behoren", kritiek voert op een overtollig motief; dat de kritiek op een overtollig motief, ook al is zij terecht, niet tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan leiden; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien december 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.